

פרשת שלח לך

בורח מהכבוד

אבא היקר והאהוב רבינו יורם אברג'ל הביא בשם חכמינו הקדושים, שהמרגלים ההם שהלכו לרגל את ארץ הקודש, בהתחלה היו אנשים יראי שמים, שנאמר בפסוק "כולם אנשים", אולם הם קילקלו, וזילזלו בכל הטוב האין סופי שבארץ ישראל, ובמקום זה דיברו רע על ארץ ישראל. וחכמינו הקדושים מנו כמה סיבות לזה, ומהם, מפני שהמרגלים דאגו לתפקיד ולכבוד של עצמם, כי אמרו המרגלים, עכשיו אנחנו נמצאים במדבר, ויש לנו תפקיד חשוב מאד, אנחנו נשיאי השבטים, אבל ניכנס לארץ ישראל, אולי שם נהיה סתם אנשים פשוטים, בלי כל התפקיד החשוב הזה, לכן דיברו לשון הרע על ארץ ישראל, כדי שהעם לא ירצו להיכנס לארץ ישראל, וציערו בזה את ה' יתברך וגם את עם ישראל, בזה שהטעו את העם.

ומכאן ילמד האדם כמה צריך להיזהר מלרדוף אחרי הכבוד, כי רדיפת הכבוד מעבירה את האדם על דעתו ועל דעת קונו, עד כדי כך, שאפילו אנשים שהיו עובדי ה' יתברך, הגיעו לשפל המדרגה, לדבר רע על ארץ הקודש, וכל זה כדי להחזיק בכבוד, ה' יצילנו.

לכן העלה אבא מארי עטרת ראשינו רבינו יורם אברג'ל, שהמילה "כבוד", היא אותיות "כובד", [וכך גם הוגים את המילה כבוד במבטא של אחינו האשכנזים], ולא בכדי, אלא שהכבוד, פשוט "מכביד" על האדם כפשוטו, הופך אותו להיות איש כבד, הולך לאט, חושב לאט, הכל נעשה כבד, אבל כשהאדם ענוותן, נעים לו, ונעים ליושבים במחיצתו. כי אמרו בגמרא הקדושה שאדם שהוא גאוותן, אפילו על בני ביתו הוא לא מקובל. אבל ההפך, אדם שהוא ענוותן, יש לו מציאות חן מיוחדת, שנאמר "לענוים יתן חן". {תורת רבנו יורם}

